

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 389. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960207696.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

133. Fabel. *Aben Kronet Poet.*

Aben gjorde engang et Vers, hvilket blev holdet for et Mynster af Skov-Poésie, og alle dømte deraf, at han var den største Poet, som Skoven nogen Tiid havde tilveyebragt. Han blev ogsaa derfor herligen belønnet; han blev kronet med en Poetisk Krone, og ziiret med prægtige og glimrende Titler blant andre af Phæbi eller Apollinis Søn; saa at han erholdt alt hvad et Creatur kunde tilønske sig, undtagen Mad og Drikke; derpaa alleene havde han 390 Mangel: Han merkede saaledes, at udi disse Berømmelser, Kroninger, Æres-Titler, og Poetiske Belønninger var ingen Realitet, og at en hungrig Mave derved ikke kunde husvales, og derfor gemeenligen sagde til dem som gratulerede ham: Laudatur et alget. Endeligen, saasom det var ham om Ophold og daglig Føde at gjøre, besluttede han at forlade Skoven, og at tage sin Tilflugt til Mennesker; Men han fandt der samme tørre Belønninger, som blant Dyr. Hvorudover han omsider, for ikke at døe af Hunger, maatte antage en ringe og foragtelig Tieneste, og blev af en kronet Poet forvandlet til Stegevender hos en Advocat.

Denne Fabel viser Poeters slette Skiebne.